

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Mans Unides, 60 anys per un món just

Aquest diumenge celebrem la Jornada de Mans Unides amb el lema «Creiem en la igualtat i en la dignitat de les persones». Aquesta institució de l'Església catòlica fa 60 anys que lluita contra la fam, la pobresa, el subdesenvolupament i les seves causes. En relació amb aquesta entitat, voldria compartir el record íntim d'un moment viscut en un dels països més pobres del món.

Aquest estiu vaig viatjar a Madagascar per predicar uns exercicis espirituals a preveres. Allà vaig conèixer comunitats cristianes que viuen en ambients rurals amb dificultats econòmiques malgrat els abundants recursos naturals que tenen. I el que més em va impactar va ser la seva acollida, molt humana, generosa, afable i desinteressada.

En aquest racó del món, la calor és intensa, però la supera amb escriure la calidesa humana que s'hi troba. Et sents embolcallat per la gent senzilla, que t'ofereix el cor. I en aquest lloc llunyà, entre aquesta gent acollidora, el que també em va colpir va ser veure un rètol immens que deia: «Mans Unides». Sí, va ser en acabar l'Eucaristia dominical a la catedral de la diòcesi de

El cardenal Joan Josep Omella va visitar aquest estiu dues diòcesis de l'illa africana de Madagascar

Diego-Suárez. La gent va agrair d'aquesta manera a Mans Unides la restauració de l'escola de la catedral. Amb

les mans unides, tots junts, podem arribar molt lluny i Mans Unides, sens dubte, hi ha arribat, en el temps i en la geo-

grafia. Va ser un goig poder veure sobre el terreny la tasca d'alguns missioners i gent del país. Vaig comprovar com units a Crist i alimentats per la seva vida, mantenen viva l'esperança de la comunitat i recuperen, de mica en mica, la dignitat perduda.

En aquests països que mal anomenem *Tercer Món*, on els nostres germans no tenen els recursos bàsics per viure, Mans Unides hi finança projectes de desenvolupament comunitari sorgits de la iniciativa de les mateixes poblacions locals: creació d'hospitals i escoles, construcció d'habitatges, producció d'aliments, accés a l'aigua potable, energia i altres recursos bàsics, etc.

Els diners arriben directament al destí sense passar per cap intermediari. Mans Unides audita els seus comptes, supervisa els progressos dels projectes i publica cada any una memòria d'actuacions a fi de donar la màxima transparència a la seva tasca.

Gràcies, Mans Unides, per la vostra lluita decidida contra la pobresa al món. Gràcies per creure que és possible erradicar-la. I gràcies també a tots els qui coopereu amb Mans Unides: treballadors, socis, voluntaris que regaleu el vostre temps, col·laboradors que feu donatius i, sobretot, gràcies a tots els que hi aporteu molta il·lusió. Que Déu us beneeixi!

No podem ignorar els nostres germans més pobres, d'aquí i d'arreu del món. La col·lecta d'aquest diumenge a totes les parròquies i comunitats cristianes està destinada a aquesta institució i a la tasca que fa.

Benvolguts germans, siguem generosos per col·laborar en aquesta finalitat tan humanitària, especificada en el lema d'enguany: «Creiem en la igualtat i en la dignitat de les persones».

ACTUALITAT

Visita de l'arquebisbe d'Antsiranana a Barcelona

El divendres 1 de febrer, el cardenal Joan Josep Omella va rebre l'arquebisbe d'Antsiranana (Madagascar), Mons. Benjamin Marc Balthason. L'estiu passat, Mons. Omella va visitar aquesta diòcesi de Madagascar per conduir uns exercicis espirituals i conèixer la situació de les comunitats cristianes. Ara, cinc mesos després, convidat pel cardenal, l'ar-

quebisbe Benjamin ha vingut expressament per donar a conèixer a Barcelona la realitat que viu aquella església local, coneguda també com a diòcesi de Diego Suárez. L'arquebisbe d'Antsiranana va dir que «som dues esglésies que compartim les alegries i les penes. La meua diòcesi està en ple període d'evangelització i en alguns aspectes de

preevangelització. Treballem molt amb laics i catequistes i la nostra acció pastoral se centra sobretot en les famílies i en els joves, ja que aquests són una

gran part de la nostra població». També va manifestar el seu goig per una propera visita que el Papa farà a Madagascar.

ENTREVISTA

Pelegrinatges de nova evangelització

JOSÉ IGNACIO MUNILLA

El bisbe de Sant Sebastià, José Ignacio Munilla, va encapçalar un pelegrinatge recentment, de dues-centes persones, des de Lloiana fins a Manresa, amb parada a Poblet, Barcelona i Montserrat. Mons. Munilla, que havia estat rector del Santuari d'Aràntzazu, considera que té certes similituds amb el de Montserrat: «Les dues imatges de la Mare de Déu són talles medievals molt semblants, ambdós han estat construïts enmig de roques i tenen una relació directa amb sant Ignasi».

Quin ha estat el motiu del pelegrinatge?
Seguir les petjades de sant Ignasi, que és un cercador de la voluntat de Déu, incansable... També hem volgut arribar fins a Manresa per conèixer el bressol dels exercicis espirituals, que són com la ITV en la qual cadascú sap que ha de tenir un moment per aturar-se, per retrobar-se amb Crist i fer-se les tres famoses preguntes: Què he fet per Crist? Què faig per Ell? I què he de fer per Ell?

Què aporta el pelegrinatge?

Un pelegrinatge ben organitzat i acompanyat forma part d'un mètode de nova evangelització, facilita d'entrar en l'oració. Un cop s'acaba fa venir ganes de més; per exemple, de fer uns exercicis espirituals, que han configurat la vida de molts de nosaltres.

Per què necessitem els santuaris?

El nostre món necessita també tenir llocs que siguin espais de trobada amb Crist, de trobada amb Maria, en els quals també puguem sortir del món, del soroll del món, d'aquest gran influx absorbent que té el món per poder tenir espais de trobada amb el Senyor de la mà de la Mare de Déu. Jo crec que tant Montserrat com Aràntzazu són dos santuaris que tenen un gran agermanament, que ens parlen que Maria vol portar-nos a Déu, perquè així puguem tornar al món portant Déu dins nostre.

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Ensenyaments de l'àvia per sempre

Missa exequial recordant i pregant per una senyora, traspasada fa unes setmanes. Una de les seves dues filles acull els assistents amb aquestes paraules: «Bon vespre a tothom! Us agraïm que ens acompanyeu en aquesta missa per recordar la mare. Molts la coneixíeu, a ella i les seves moltes qualitats. La gran enteresa i confiança en el bon Déu, que sempre la van acompanyar, van fer possible que preparés amb molta cura la seva missa de comiat. Va escollir les lectures, els cants, els recordatoris. Volia transmetre la confiança i l'agraïment que ella tenia i sentia per la vida. Va marxar, com volia, envoltada de tota la família, d'una manera discreta i austera. Amb una bosseta de sorra de Betlem entre les mans i una branca de l'olivera que tant havia cuidat, es va acomiadar i va marxar cap al bon Déu confiadament.»

Una de les netes agraï la vida de l'àvia, dient: «Les teves netes i els teus nets volem donar-te les gràcies per pregar i encendre una llàntia quan teníem exàmens. Per frenar-nos i fer-nos reflexionar quan començàvem a criticar [...]. Pel teu pastís de xocolata i les empanades

de carbassa que mai ningú no farà com tu. Gràcies pel CD del rosari. Per ensenyar-nos a lluitar per les causes nobles com tu ho feies. Per escriure cada nit el teu diari. Per ensenyar-nos a pregar [...]. Gràcies per tenir cura, cada dia, dels qui eren al teu entorn. Gràcies, iaia, per ensenyar-nos la teva llei de vida: l'amor vers els altres.»

Abans d'acabar la celebració, l'altra filla va ampliar l'aproximació a la vida de la mare amb aquestes paraules: «La mare visqué els darrers anys de malaltia estimant, com sempre havia viscut, amb un lliurament generós als altres en els àmbits més quotidians, la família, i també en l'àmbit comunitari: accions solidàries, els equips de matrimonis que tant van aportar a ella i al pare. Van ser una oportunitat de creixement personal i de parella i van teixir una enriquidora xarxa d'amistats. Gràcies, mare, pel teu testimoni de força, d'optimisme, de constància i de fe». «Encara donaran fruit a la vellesa, continuaran plens d'ufania i de vigor, per proclamar que és recte el Senyor, la meua roca, i que en ell no hi ha injustícia» (SI 92,15-16).

HECHOS DE VIDA

Sin envidia y con amor la sociedad progresará

John Rawls, professor de filosofia en la Universidad de Harvard (EE.UU.), especialista en **justicia**, que murió el 2002, decia sobre la **envidia**: —«**Sólo la sociedad no envidiosa está en condiciones de progresar.**»

El amigo P. Ignacio Larrañaga, capuchino, fundador de los **Talleres de Oración y Vida**, que han ayudado y ayudan a personas de todo el mundo, en sus entrevistas para Radio Barcelona y en sus libros, afirmaba:

—«La **envidia** hacía **estrágos** en el **amor** entre hermanos, primos, familiares, amigos; en todas las profesiones, en políticos y personas de toda clase social, incluso en algunas comunidades religiosas...»

Muchos de nuestros **males** tienen su raíz en la envidia.

Jesús nos dice: «Amaos los unos a los otros». «Ama al prójimo como a ti mismo». Sólo entonces desaparecerá la envidia.

Con **envidia** en la mente y en el corazón no se llegará nunca al **amor**; ni a ser **mejores** ni mucho menos, a la **perfección cristiana**.

San Gregorio Magno decía: «De la **envidia** nace la **maledicencia**, el **desprestigio** del **otro**, e incluso se llega a **difamarlo**». En **Proverbios 19**, se afirma: «Al **encontrar ocasión hará el mal**». Y **san Pablo** dice en **1Cor 13**: «El **Amor** no es **envidioso**.»

J.M. Alimbau Argila
Pbro., Lic. Teol., Medalla de Plata del Inst. de Teología Espiritual de BCN

Lectures de la missa diària i santoral

11. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Gn 1,1-19 / SI 103 / Mc 6,53-56]. Mare de Déu de Lourdes, apareguda a la cova de Massabielle (1858). Sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.; sant Benet d'Anià, abat benedictí.

12. ■ (Barcelona) Dimarts [Gn 1,20-2,4a / SI 8 / Mc 7,1-13]. Santa Eulàlia (o Eulària), vg. i mr., patrona de Barcelona i cotitular de la catedral. Sant Gaudenç o Gaudenci, bisbe; sant Damià, soldat mr.; beat Reginald d'Orleans, prev. dominicà; beata Humbelina, viuda.

13. ■ Dimecres [Gn 2,4b-9.15-17 / SI 103 / Mc 7,14-23]. Sant Benigne, prev. i mr. (s. III); sant Gregori II, papa (romà, 715-731); santa Maura, mr.; sant Gimer, bisbe; beat Jordà de Saxònia, prev. dominicà; beata Cristina d'Spoleto, vg. agustina.

14. □ Dijous [Ac 13,46-49 / SI 116 / Lc 10,1-9]. Sant Ciril, monjo, i sant Metodi, bisbe, germans grecs (IX), evangelitzadors dels eslaus, copatrons d'Europa; sant Valentí, prev. romà i mr. (s. III); sant Antoni (Antoniet), mr.

15. ■ Divendres [Gn 3,1-8 / SI 31 / Mc 7,31-37]. Sant Faustí i santa Jovita, germans mrs.; santa Geòrgia, vg.; sant Claudi de La Colombière (†1682), prev. jesuïta; sant Joan Baptista de la Concepció, prev. trinitari.

16. ■ Dissabte [Gn 3,9-24 / SI 89 / Mc 8,1-10]. Sant Onèsim, bisbe; santa Juliana, vg. i mr.; sant Honest; sant Porfiri, mr. (309) a l'Àsia Menor; beat Joan de Sant Domènec, mr.; beat Simó de Càscia, prev. agustinià.

17. ■ † Diumenge vinent, VI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Jr 17,5-8 / SI 1 / 1Co 15,12.16-20 / Lc 6,17.20-26]. Sant Aleix Falconieri (†1310) i els altres 6 florentins fundadors Servents de Maria o servites (1304, OSM). Sant Römül, mr. (302); sant Silví, bisbe.

DIUMENGE V DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 6,1-2a.3-8)

L'any que morí el rei Ozias, vaig veure el Senyor assegut en un tron alt i prominent. Els plecs del seu mantell omplien el temple. L'assistien, drets, uns serafins que cridaven l'un a l'altre: «Sant, sant, sant és el Senyor de l'univers, tota la terra és plena de la seva glòria». Aquell crit feia estremir els muntants de les portes i l'edifici s'omplia de fum. Jo vaig dir: «Ai de mi, no podré parlar! Jo que soc un home de llavis impurs, i visc enmig d'un poble de llavis impurs, he vist amb els meus ulls el rei, el Senyor de l'univers.» Llavors un dels serafins volà cap a mi, duent amb uns molls una brasa que havia pres de l'altar. Em tocà els llavis amb aquella brasa i em digué: «Això t'ha tocat els llavis: ja ha desaparegut la teva culpa, el teu pecat ja ha estat esborrat». Després vaig sentir la veu del Senyor que deia: «¿Qui enviaré? ¿Qui ens hi anirà?» Jo vaig respondre: «Aquí em teniu: envieu-m'hi».

Salm responsorial (137)

R. *Us vull cantar a la presència dels àngels, Senyor.*

Us enalteixo amb tot el cor, Senyor, / us vull cantar a la presència dels àngels. / Em prosterno davant del santuari. R.

Enalteixo el vostre nom, / perquè estimeu i sou fidel. / Sempre que us invocava, m'heu escoltat, / heu enfortit la meua ànima. R.

En sentir el que vós heu promès, / tots els reis de la terra us lloaran, / celebraran que vós obreu així: / «Que n'és de gran la glòria del Senyor.» R.

La vostra dreta em salva. / Que el Senyor continuï afavorint-me. / El vostre amor perdura sempre. / Acabeu la vostra obra, Senyor. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,1-11) (Versió abreujada)

Germans, primer de tot us vaig transmetre el mateix ensenyament que jo mateix havia rebut, és a dir, que Crist, com deien ja les Escripures, morí pels nostres pecats, que fou sepultat i que al tercer dia, com deien ja les Escripures, ressuscità. Que després s'aparegué a Qufes i després als dotze. Després s'aparegué a més de cinquants germans a la vegada; molts d'aquests encara viuen, però alguns ja són morts. Després s'aparegué a Jaume, i més tard a tots els apòstols. Finalment el darrer de tots, com un que neix fora de temps, se m'aparegué fins i tot a mi. Tant si soc jo, com si són ells, això és el que tots prediquem, i això és el que vosaltres heu cregut.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

(Lc 5,1-11)

En una ocasió la gent s'aglomerava sobre Jesús per escoltar la paraula de Déu. Ell, es trobava vora l'estany de Genesaret, veié dues barques a la platja. Els pescadors n'havien baixat i rentaven les xarxes. Pujà en una de les barques, que era de Simó, li demanà que l'apartés una mica de terra, s'assegué i ensenyava la gent de la barca estant.

Quan acabà de parlar, digué a Simó: «Tira endins, i caieu les xarxes per pescar». Simó li respongué: «Mestre, ens hi hem escarrassat tota la nit i no hem pescat res, però ja que vós ho dieu calaré les xarxes». Així que ho feren, agafaren tant de peix que les xarxes s'esquinçaven. Llavors feren senyal als pescadors de l'altra barca que vinguessin a ajudar-los. Ells hi anaren, i ompliren tant les barques que quasi s'enfonsaven.

Simó Pere, en veure això, es llançà als genolls de Jesús i li deia: «Senyor, allunyeu-vos de mi, que soc un pecador».

Ni ell, ni cap dels qui anaven amb ell no se sabien avenir d'una pesca com aquella. Igual passà amb Jaume i Joan, fills de Zebedeu, que eren socs de Simó. Però Jesús digué a Simó: «No tinguis por: des d'ara seràs pescador d'hommes».

Llavors tornaren a terra les barques, ho deixaren tot i se n'anaren amb ell.

Lectura del libro de Isaías (Is 6,1-2a.3-8)

El año de la muerte del rey Ozías, vi al Señor sentado sobre un trono alto y excelso: la orla de su manto llenaba el templo. Junto a él estaban los serafines, y se gritaban uno a otro diciendo: «¡Santo, santo, santo es el Señor del universo, llena está la tierra de su gloria!». Temblaban las jambas y los umbrales al clamor de su voz, y el templo estaba lleno de humo. Yo dije: «¡Ay de mí, estoy perdido! Yo, hombre de labios impuros, que habito en medio de gente de labios impuros, he visto con mis ojos al Rey, Señor del universo». Uno de los seres de fuego voló hacia mí con un ascua en la mano, que había tomado del altar con unas tenazas; la aplicó a mi boca y me dijo: «Al tocar esto tus labios, ha desaparecido tu culpa, está perdonado tu pecado». Entonces escuché la voz del Señor, que decía: «¿A quién enviaré? ¿Y quién irá por nosotros?». Contesté: «Aquí estoy, mándame».

Salmo responsorial (137)

R. *Delante de los ángeles tañeré para ti, Señor.*

Te doy gracias, Señor, de todo corazón, / porque escuchaste las palabras de mi boca; / delante de los ángeles tañeré para ti; / me postraré hacia tu santuario. R.

Daré gracias a tu nombre: / por tu misericordia y tu lealtad, / porque tu promesa supera tu fama. / Cuando te invoqué, me escuchaste, / acreciste el valor en mi alma. R.

Que te den gracias, Señor, los reyes de la tierra, / al escuchar el oráculo de tu boca; / canten los caminos del Señor, / porque la gloria del Señor es grande. R.

Tu derecha me salva. / El Señor completará sus favores conmigo. / Señor, tu misericordia es eterna, / no abandones la obra de tus manos. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 15,1-11) (Versión abreviada)

Yo os transmití en primer lugar, lo que también yo recibí: que Cristo murió por nuestros pecados según las Escrituras; y que fue sepultado y que resucitó al tercer día, según las Escrituras; y que se apareció a Cefas y más tarde a los Doce; después se apareció a más de quinientos hermanos juntos, la mayoría de los cuales vive todavía, otros han muerto; después se apareció a Santiago, más tarde a todos los apóstoles; por último, como a un aborto, se me apareció también a mí.

Pues bien; tanto yo como ellos predicamos así, y así lo creísteis vosotros.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas

(Lc 5,1-11)

En aquel tiempo, la gente se agolpaba en torno a Jesús para oír la palabra de Dios. Estando él de pie junto al lago de Genesaret, vio dos barcas que estaban en la orilla; los pescadores, que habían desembarcado, estaban lavando las redes. Subiendo a una de las barcas, que era la de Simón, le pidió que la apartara un poco de tierra. Desde la barca, sentado, enseñaba a la gente.

Cuando acabó de hablar, dijo a Simón: «Rema mar adentro, y echad las redes para la pesca». Respondió Simón y dijo: «Maestro, hemos estado bregando toda la noche y no hemos recogido nada; pero, por tu palabra, echaré las redes». Y, puestos a la obra, hicieron una redada tan grande de peces que las redes comenzaban a reventarse. Entonces hicieron señas a los compañeros, que estaban en la otra barca, para que vinieran a echarles una mano. Vinieron y llenaron las dos barcas, hasta el punto de que casi se hundían. Al ver esto, Simón Pedro se echó a los pies de Jesús diciendo: «Señor, apártate de mí, que soy un hombre pecador».

Y es que el estupor se había apoderado de él y de los que estaban con él, por la redada de peces que habían cogido; y lo mismo les pasaba a Santiago y Juan, hijos de Zebedeo, que eran compañeros de Simón. Y Jesús dijo a Simón: «No temas; desde ahora serás pescador de hombres». Entonces sacaron las barcas a tierra y, dejándolo todo, lo siguieron.

La pesca miraculosa, més que una pesca

MN. MARCOS ACEITUNO DONOSO

La pesca miraculosa, de Duccio di Buoninsegna (s. XIV). Museu dell'Opera del Duomo, Siena (Itàlia)

Aquest diumenge apareix Pere per primera vegada, com a deixeble sense polir, sense harmonitzar, amb totes les seves arestes. És un diamant en brut. Ho demostra de manera molt clara amb la seva resposta enfront la pesca miraculosa produïda per l'autoritat de Crist, Mestre diví i Autor de signes prodigiosos. Aquesta pesca excepcional presenta dues vàlues i dos missatges. La primera vàlua: Crist ens crida tal com som a ser apòstols en el nostre temps, sense pors ni recances, i malgrat les nostres limitacions. La segona vàlua: prendre consciència que és el poder de Crist qui actua en l'ànima de la gent que nosaltres actuem en el Nom seu i que, confiant així en el Senyor, Ell podrà manifestar més i millor la seva Presència enmig nostre.

El primer ensenyament: ens trobem amb la primera encíclica papal de la història, segons sant Lluç, i és la humil confessió que Crist, el Fill de Déu, és massa gran per a nosaltres, i que una condescendència tan imensa de la Divinitat ens fa sentir la petitesa que els nostres pecats ens provoquen. Poques paraules però ben efectives i saludables. Finalment, el segon ensenyament: visquem la fe com una vivaç i transformadora trobada amb el Senyor, no pas com a indústria humana.

A la llum d'aquesta doble vàlua i doble missatge, doncs, confiem que res ni ningú no ens podrà detenir en la missió de ser apòstols infatigables. Preguem Déu; confiem en Déu; imitem Déu segons l'Evangelí de Crist, esperem tenaçment que es manifesti la nostra esperança. Tenim un sobirà perpetu que no és d'aquest món i és el jou suau de la humilitat de Crist, Servent de Déu.

Activitats del cardenal Omella

Dilluns 11 (19 h). Missa Solemne en la Festivitat de la Mare de Déu de Lourdes a la Catedral i processó de torxes al claustre.

Diumenge 17 (11 h). Missa conventual i benedicció de banderes de Santa Eulàlia a la Catedral.

Agenda

4a Jornada Interdiocesana de Pastoral Juvenil. «Cridats a escoltar». Dissabte 16 feb., 9 a 16 h, a l'Escola Sant Pau de Taragona (pg. de Torroja, 1). Inscripcions: goo.gl/ipz4Tm

Recés de catecúmens. Diumenge 17 de febrer (10.30-17 h), al Seminari Salesià Martí-Codolar (av. Cardenal Vidal i Barraquer, 1). Cal inscripció prèvia al t. 934 541 898 o bé sdcatecumenat9068@arqbcn.cat

100 anys de la Institució Teresiana a Catalunya. Exposició fotogràfica de

l'11 al 22 de febrer, a la Llibreria Claret (c/ Llúria, 5). Presentació: Dilluns 11 de febrer, a les 19 h. Més informació: t. 933 528 222 / www.institucio-teresiana.cat

Grup de lectura sobre La penúltima bondat: assaig sobre la vida humana, de J. M. Esquirol. Dia 12 de febrer (19-20.30 h), al Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231). Inscripcions: t. 934 541 963, a/e: secretaria@iscreb.org

Tallers d'Oració i Vida (mètode P. I. Larrañaga) «Aprendre a pregar per aprendre a viure». Diumenge 13 de febrer (17.30-19.30 h), sessió informativa. A la parròquia de Sant Joan M. Vianney (c/ Melcior de Palau, 56), t. 625 202 274 (Puri Vilar).

«Monaquisme avui i seguiment del Crist», amb la Gna. Griselda Cos. Diumenge 17 de febrer (18 h), al Monestir de Sant Pere de les Puel·les (c/ Anglès 55, t. 932 038 915). Més informació: www.benedictinessantperepuelles.cat

Oratorio de la Divina Misericòrdia (c/ Floridablanca 116, baixos). Abierto de lunes a jueves, de 11 a 13.30 h y de 17 a 19.30 h. Los jueves no festivos, exposición del Santísimo, de 11 a 19.30 h. A las 15 h, rezo de «la Coronilla de la Divina Misericòrdia». A las 18.30 h, Hora Santa y rezo de «la Coronilla». A las 19.30 h, Santa Misa. Pa-

ra más información: ADIM, t. 934 261 622.

150è aniversari de la parròquia de Sant Josep de Badalona (c/ d'Enric Borràs 69, Badalona). Diumenge 17 de febrer (18 h), a la cripta, concert del grup de gòspel Little Light. Entrada lliure amb aportació voluntària.

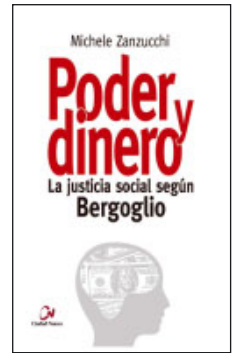
Presentació del llibre Lo último desde los últimos. Esbozo de esperanza y escatología cristianas, de Josep Giménez. Dilluns 11 de febrer (19 h), a Cristianisme i Justícia (c/ Roger de Llúria, 13). Hi intervindran: Víctor Codina, SJ, doctor en teologia; Joaquim Menacho, teòleg i professor a l'IQS-URL; M.ª Carmen de la Fuente, sociòloga i directora de la Fundació Migra Studium; i l'autor. Entrada lliure.

Peregrinació a Turín. Del 27 de abril al 1 de mayo, organizada por la parroquia de Santa Inés - Santuario de Santa Gema. Información y reservas antes del 1 de marzo: t. 629 972 189 / 932 845 301 / yeyes0506@gmail.com

Publicacions

Poder y dinero, de Michele Zanzucchi. Este libro, de 182 páginas, editado por Ciudad Nueva, ofrece la novedad de ser un estudio sobre la justicia social se-

gún el pensamiento del papa Francisco, que es el autor del prólogo. El libro recoge la lista de los 16 principales documentos de Francisco sobre poder, dinero y justicia social, enseñanzas que como dice el Papa en el prólogo se inspiran en la Doctrina Social de la Iglesia.

La regla de oro, de Olivier Du Roy. Este libro, de 248 páginas, analiza la llamada regla de oro de la ética y la moral, en sus cuatro apartados: la regla de oro, su significado y alcance; su

difusión en la historia; la paradoja cristiana de esta regla, máxima de la ley natural y del amor evangélico; y, finalmente, los fundamentos antropológicos y filosóficos de esta norma.

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Manos Unidas, 60 años por un mundo justo

Este domingo celebramos la Jornada de Manos Unidas con el lema «Creemos en la igualdad y en la dignidad de las personas». Esta institución de la Iglesia católica hace 60 años que lucha contra el hambre, la pobreza, el subdesarrollo y sus causas. En relación con esta entidad, quisiera compartir el recuerdo íntimo de un momento vivido en uno de los países más pobres del mundo.

Este verano viajé a Madagascar para predicar unos ejercicios espirituales a sacerdotes. Allí conocí comunidades cristianas que viven en ambientes rurales con dificultades económicas a pesar de los abundantes recursos naturales que tienen. Y lo que más me impactó fue su aco-

gida, muy humana, generosa, afable y desinteresada.

En este rincón del mundo, el calor es intenso, pero lo supera con creces la calidez humana que uno se encuentra. Te sientes envuelto por la gente sencilla, que te ofrece el corazón. Y en este lugar lejano, entre esta gente acogedora, lo que también me impresionó fue ver un letrado inmenso con las palabras: «Manos Unidas». Sí, fue al terminar la Eucaristía dominical en la catedral de la diócesis de Diego-Suárez. La gente agradeció así a Manos Unidas la restauración de la escuela de la catedral. Con las manos unidas, todos juntos, podemos llegar muy lejos y Manos Unidas, sin duda, ha llegado muy lejos, en el tiem-

po y en la geografía. Fue un placer poder ver sobre el terreno la labor de algunos misioneros y gente del país. Comprobé como unidos a Cristo y alimentados por su vida, mantienen viva la esperanza de la comunidad y recuperan, poco a poco, la dignidad perdida.

En estos países a los que de manera incorrecta nos referimos como *el Tercer Mundo*, donde nuestros hermanos no tienen los recursos básicos para vivir, Manos Unidas financia proyectos de desarrollo comunitario surgidos de la iniciativa de las mismas poblaciones locales: creación de hospitales y escuelas, construcción de viviendas, producción de alimentos, acceso al agua pota-

ble, energía y otros recursos básicos, etc.

El dinero llega directamente a su destino sin pasar por ningún intermediario. Manos Unidas audita sus cuentas, supervisa los progresos de los proyectos y publica cada año una memoria de actuaciones a fin de dar la máxima transparencia a su labor.

Gracias, Manos Unidas, por vuestra lucha decidida contra la pobreza en el mundo. Gracias por creer que es posible erradicarla. Y gracias también a todos los que cooperáis con Manos Unidas: trabajadores, socios, voluntarios que regaláis vuestro tiempo, colaboradores que hacéis donativos y, sobre todo, gracias a todos los que aportáis mucha ilusión. ¡Que Dios os bendiga!

No podemos ignorar a nuestros hermanos más pobres, de aquí y de todo el mundo. La colecta de este domingo en todas las parroquias y comunidades cristianas está destinada a esta institución y a la labor que hace.

Queridos hermanos, seamos generosos para colaborar en esta finalidad tan humanitaria, especificada en el lema de este año: «Creemos en la igualdad y en la dignidad de las personas».

Seguiu-nos

www.esglesiabarcelona.cat

[facebook.com/EsglesiaBarcelona](https://www.facebook.com/EsglesiaBarcelona)

[@esglesiabcn](https://twitter.com/esglesiabcn)

Sintonitzeu

Ràdio Estel: 106.6 FM

Ràdio Maria: canal de ràdio a la TDT